

שדרה שאני לוקח. ל"ג זו מדקאמר והאלהים אפילו נשדה זו הלא בפירושו אמר זו:

בשטרין האמתא ואדרכתא דלאו בני פרעון נינהו. תימה שטרין אדרכתא אמאי לאו בני פרעון נינהו כיון דעדיין

לא זכה בקרקע עד שכתבו לו שטרין חלטאמא וכן בסמוך דקאמר איהו דאפסיד אנפשיה דצעי ליה למקריעה או צאעי ליה למכתב שטר מכירה בשטרין אדרכתא שעדיין הקרקע היא צידו צמה אפסיד אנפשיה והלא יכול לטעון פרעמי וי"ל דשטרין אדרכתא נקט אליבא דרבה דלית ליה בפרק המפקד (לקמן דף לה: ושם) דלכיל פירי מני מטא אדרכתא לדידה א"כ לא יוכל לומר עוד פרעמי כיון שכבר זכה בקרקע ולרצה דלית ליה מני שלמו יומי דלכתמא לדבריו יעמיד מנתי' בחלטאמא גרידא ויש ספרים דל"ג אדרכתא:

אע"פ שכתוב בו הנפק א"י חויר. תימה דמשמע דליירי צאין

חייב מודה דלאמר שמה כתב ללות ולא ליה לך לא יחזיר דחיישינן לפרעון אכל אס ליה מודה יחזיר דלך חיישינן לקנויאל ולא לשמא פרעו ורואה לחזור וללות זו כדי להרויח פשיטי דספרא וקשה דלקמן (דף מ.) א"ר יוחנן שטר שכתוב זמנו זו ציוס וכתוב זו הנפק יחזיר ומוקי לה רב כהנא כשחייב מודה דוקא שכתוב זו ציוס אכל אין כתוב זו ציוס לא יחזיר או משום פשיטי דספרא או משום קנויאל וכן לעיל (דף יג:) אוקי ר"י מנתי' דמנא שטרי חוב לא יחזיר כחייב מודה ומשום קנויאל דסברי רבנן דאין זו אחריות גבי (לוה) נמי ממשעבדי (ומוניא כוומיה דרבי יוחנן) וי"ל דלמוראלי נינהו ואליבא דרבי יוחנן דרב כהנא יעמיד הכא מלתא דרבי יוחנן אף כשחייב מודה ומשום קנויאל ורבי אבהו דמפרש דוקא כשאין חייב מודה אכל כשחייב מודה יחזיר דלך חייש לקנויאל יעמיד נמי מנתי' דלעיל כשחייב מודה ומשום שמה כתב ללות ולא ליה כרז אסי אכל היכא דליכא למיחש לכתב ללות ולא ליה כמו בשטרי הקנאה או כתוב זו הנפק כי הכא יחזיר דלך חיישינן לקנויאל וגמרא דנקט לעיל טעמא דקנויאל סבר כצדי דלמר עדין בחתומיו זכין לו או אקרי וכמידי לא אמרינן:

ומשום דהוחזק כפרן תו אא פרע כ"פ. ואף על גב

דלמרינן לקמן אלא הוחזק כפרן לאותו ממון הכא דנפל שאני דמוכחא מלתא דמשום הכי לא היה נוהר לשומר לפי שפרעו הלוה:

חייב

שוים אלא כגון שהוחזק כפרן אמר רבא ומשום דהוחזק כפרן הדא זמנא תו לא פרע כלל אלא אמר רבא מתניתין בשטר חלטאמא ואדרכתא וכדרכי זירא: וכפרן הואיל ואתא לידן נימא ביה מלתא דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן אמרו לו "צא תן לו ואמר

משום כרי חיי' אמר רב הונא אמר רב "האומר לחברו שדה שאני לוקח לבשאקחנה קנויה לך מעבשיו קנה" אמר רבא מסתברא מלתא דרב בשדה סתם אבל בשדה זו לא מי יימר דמוזבין לה גיהליה והאלהים אמר רב אפי' בשדה זו מכרי רב כמאן אמרה לשמעתי' בר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם דתניא "האומר לאשה התקדשי לי לאחר שאתגיייר לאחר שתתגייירי לאחר שאשתחרר לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שיחלוץ לך יבמך לאחר שתמות אחותיך אינה מקודשת ר"מ אומר מקודשת והא אשה כשדה זו דמיא וא"ר מאיר מקודשת: אמר שמואל "המוציא שטר הקנאה בשוק יחזירו לבעלים דאי משום דכתב ללות ולא ליה "הא שעבד נפשיה ואי משום פרעון "לא חיישינן לפרעון דאם איתא דפרעיה מקרע הוה קרע ליה אמר רב נחמן אבא מן ספרי דייני דמר שמואל הוה והוינא כבר שיתא כבר שבע ודכרנא דהוה מכריזי ואמרי הני שטרי אקנייתא דמשתכחי בשוקא נהדרינהו למרייהו אמר רב עמרם אף אנן (ב) תנינא "כל מעשה בית דין הרי זה יחזיר אלמא לא חיישינן לפירעון א"ל רבי זירא מתניתין בשטרי חלטאמא ואדרכתא דלאו בני פרעון נינהו אמר רבא והני לאו בני פרעון נינהו והא "אמרי נהרדעי שומא הדר עד תריסר ירחי שתא ואמר אמירא אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי דשומא הדר לעולם אלא אמר רבא התם היינו טעמא דאמרי איהו הוא דאפסיד אנפשיה דבעידנא דפרעיה אבעי ליה למקריעה לשטרין א"נ למכתב שטרא אחרנא עילויה דמדינא ארעא לא בעיא למיהדר ד'משום יועשית הישר והטוב בעיני ה' הוא דאמור רבנן תהדר הלכך מרישא הוא דקא זבין איבעי ליה למכתב שטר זביני גבי שטר חוב מאי איכא למימר אם איתא דפרעיה איבעי ליה למיקריעה לשטרין אימור אשתמוטי קא משתמוטי ליה דא"ל למחר יהבנא לך דהשתא ליתיה גבאי אי נמי אפשיטי דספרא זייר ליה: א"ר אבהו א"ר יוחנן המוציא שטר חוב בשוק אע"פ שכתוב בו הנפק לא יחזירו לבעלים לא מיבעיא היכא דלא כתוב בו הנפק דאיכא למימר כתב ללות ולא ליה אלא אפי' כתוב בו הנפק ומאי ניהו דמקוים לא יחזיר דחיישינן לפרעון איתניביה רבי ירמיה לר' אבהו כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר א"ל ירמיה ברי לא כל מעשה ב"ד

אמר רבא סתברא. רבי יוחנן יג ע"ב ועי' שם אשכנח נפשיה. עין ברין פ"ק דקדושין דף ר"ד ע"ב:

משום כרי חיי'. מה שמעלה מלודמי היום תקנו חכמים שיהיו דבריו קיימין שמה לריך הוא למונות דבר מועט אכל מה שמעלה מלודמי כל חדש או כל שנה אין סם משום כרי חיי': קנויה לך מעבשיו. שכשאקחנה לא אוכל לחזור בו: קנה. אם יקחנה ואין יכול לחזור כשלקחה: נשדה סתם.

שדה שאני לוקח ולא אמר זו דסמכא דעמיה דמקבל מתנה לסמוך עליו שיקח שדה ויתננה לו שהרבה עדות מלויות ליקח. אכל אמר לו שדה זו לא סמכא דעמיה דמקבל מתנה ולא האמינו דנימא נימא ליה דליקו בהימנותיה ולא מסתבר כוומיה דרב דהא: והאלהים. בשבועה רב אמרה אפי' נשדה זו דמכדי רב כמאן אמר לשמעתיה כר"מ כו': והא אשה נשדה זו דמיא. דיש צאלו שאין צידו להציל עצמו לכלל קדושין כאשר אין ציד זה לכוף את בעל השדה למוכרה לו דעבד ושפחה אין צידם לשחרר עצמם ואין ציד אשה להמית את בעלה או אחותה ולמכר רבי מאיר דלכשיצאו לכלל קדושין מקודשת היא למפרע: שטר הקנאה. שקנו ממנו שאפי' לא ילוה המעות שעבד עצמו לשלמם: כל מעשה ב"ד. קס"ד שטר שכתב בו הנפק שנתקיים צ"ד.

אלמא ליה ליה מנתי' אה שטר אלא צפני בעל דין כדאמרי' בהגהל (ב"ק דף ק"ג:) לפרעון לא חיישינן: נשטרי חלטאמא. שטר שכתב צ"ד למוליא שטר על חבירו ומייצוה לשלם ולא שילם ויכרו לנכסיו ושמו לבעל חוב אחד מהם ונתנו לו שטר שעל פי צ"ד צאה לו: אדרכתא. שלא מנא לו עבשיו נכסים וכתבו לו שירדוף לחזור על נכסיו ואם ימנא יגבה. אדרכתא לשון רודף ומשיג כמו פרסה בחלל ולא אדרכיה (כתובות דף ס:) ולשון המקרה כתבו את בנימין הכדפיהו ומונחה הדרכיהו (שופטים ט): שומא. ששמו צ"ד לבעל חוב קרקע הלוה: הדר. אם יפרע לו מעות עד שנה: אפסיד אנפשיה. אם פרע ולא קרע השטר ואם דחהו לומר אכל היה לו לומר כתוב לי שטר מיד שאתה חוזר ומוכרה לי: דמדינא ארעא לא צעי למיהדר. טעם נומן לדבריו שראוי לכתוב שטר מכירה עליה שקנויה לו לחלוטין ומדינא לא צעי למיהדר בפדיון אם לא מדעתו: מרישא דקא זבין. כלומר אין זה פדיון אלא תחילת קניין כאילו שלו היתה לפיכך הכותב שטר מכירה עליה אינו טועה והיה לו לזה לכתוב שטר מכירה הואיל ודחהו מלהחזיר לו שטר של צ"ד: אי נמי אפשיטי דספרא זייר ליה. שעל הלוה ליתן שכר הסופר ופעמים שאין לו מעות ללוה בשעת הלואה והמלוה נותן שכר לכתיבת השטר וכשפרעו מעכב השטר צידו עד שיפרע השכר: זייר. לשון עוול כמו מעלמא זיירא (ע"ז דף ק"ג.) ובלשון המקרא ויזר את הגוה (שופטים ו): כל מעשה צ"ד. והאי נמי מעשה

פרעמי ובהיאס תנן יחזיר: וסו לא פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

פרע כלל. בתמיה. ואי חיישינן לפרעון זה שלא נוהר לשומר שטר יפסיד: לא סן לו. שפסקו ואמר

רבינו הגאון

מצודתי היום מכיר לך דבריו קיימים. אבל הוא דאמר רב האומר לחבירו שדה זו שאני לוקח לבשאקחנה קנויה לך מעבשיו קני ליה הלכתא כרב דאשכחן ביבמות פ' האשה רבה הלכתא האשה שהלך בעלה רובה למדינת הים וכו'. אמר רב נחמן בר יצחק רב הונא כרב ורב כר' נביא ר' ינאי כר' חייא ר' חייא כר' ר' כר' מאיר ר' מאיר כר' אליעזר בן יעקב רבי אליעזר בן יעקב כר' עקיבא כולוה סבירא להו אדם מקנה לחבירו דבר שלא בא לעולם. וקיימא לן דהני כולוה שיטה אינון ולית הלכתא אפילו כחד מיניהו. אמר שמואל המוציא שטר הקנאה בשוק יחזיר לבעלים ולית הלכתא כוומיה דהא איתותב וקיימא לן חוששינן לפרעון. והא דאמר רב נחמן דכירנא דהוה מכריזי הני שטרי אקנייתא דמשתכחי בשוקא נהדרינהו למרייהו לטעמיה דשמואל היא ולית הלכתא כוומיה. אמר ר' יוחנן המוציא שטר חוב בשוק אע"פ דכתב ביה הנפק. פי' הנפק אשתרא דדייני לא יחזיר מאי טעמא חיישינן לפרעון. איני והתנן כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר. ופירקי מנתי' בשטרי חלטאמא ואדרכתא דלאו בני פרעון נינהו. ר' אבהו אמר בשוחזק הלוה כפרן. אמר רבא ומשום דהוחזק כפרן תוב לא פרע ודילמא הדר ופרע וכו'. כפרן הואיל ואתא לידן נימא בה מילתא.

תורה אור השלם

1 וְעֵשִׂית הַקֶּשֶׁר וְהִטְוֹב בְּעֵינֵי יְיָ לַמַּעַן יִשָּׁב לְךָ וְבֵאת הַרְשֵׁת אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְיָ לְאַבְרָהָם: דברים ו יח

הגהות הב"ח

(א) גב' אף אן גמי תנינא:

גליון הש"ס

גב' אמר רבא סתברא. רבי יוחנן יג ע"ב ועי' שם אשכנח נפשיה. עין ברין פ"ק דקדושין דף ר"ד ע"ב:

מוסף רש"י

האומר לחברו כו'. קודם שקנה את השדה, קנה. והוא מתנה יבמות צ"ג. לאחר שיהלוח לך יבמך. קסנר הוא מנא אין קדושין מוספין צינמה לשוק (קדושין טו.) אינה מקודשת דהוה ליה דברים שלא באו לעולם ועבשיו אין צידו לקדשה (שם) כיון דהשתא לא תפסי בה קידושין, קמייה נמי לא תפסי. דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם יבמות צ"ג.) לא חיישינן לפרעון. אפילו אין קייב מודה (לעיל יג. ד.) כל מעשה ב"ד. כל מילתא דאתא לידן לקיים לכתב למיחש למנאן עליהן שלא ליטן (קטן יח.) הרי זה יחזיר. לכתב למיחש לשמה נמך, דהא צ"ד לא כתבו אלא דבר מקיים (קטן ט.) שומא הדר. נכס ליה ששמו צ"ד לבעל חוב חזקין אליו אם נותן מעות לבעל חוב (קטן טז.)